

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣὉ Γράννης κι' ὁ Μαροῆς
μελοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.— Μὲ τὸ ἐκλογὲς, μωρὲ Μαροῆ καὶ μὲ τοῦ Βινιεράτου,
ὁ νοῦς σου ἔκαμε φτερά
κι' ἐξέχασε τὰ σοβαρὰ
ζητήματα τοῦ Κράτους.
Μὲ δαῦτες ἐμπερδεύτηκες
καὶ μυεῖα δὲν ἐσκέφτηκες
καθόλου νὰ μοῦ κάμης
οὔτε γιὰ τὸ Λευτέρη μας, οὔτε γιὰ τὰς Δυνάμεις.
Λησμόνησέ τηνε λοιπὸν τὴν πιῶσιν τοῦ κῆρ Σπύρου
καὶ πέσμου γιὰ τὸ ζήτημα τὸ φλέγον τῆς Ἡπείρου.

Μ.— Τὶ νὰ σοῦ πῶ γιὰ Ἡπειρο καὶ γιὰ Μακεδονία
ποῦ τώρα σ' ἀναστάτωσι θὰ βρεῖσας αἰώνια
καὶ θ' ἀπαντᾷς ὁλοῦθενε περισπασμὸ μέγαλο.
Θὰ παύῃ τὸνα κίνημα καὶ θὰ ξανάβῃ τ' ἄλλο
καὶ σὺ μέσ' τὰ κινήματα θὰ δρᾷς καὶ θὰ κινεῖσαι
καὶ τέλος πάντων ἡσυχος ποτὲ σου δὲν θὰ εἶσαι.

Ἐγὼ σοῦ τὸ προφήτεψα πῶς ἴσα μὲ τὸ Μάρτη
θὰ ξαναπᾶς στὴν Ἡπειρο νὰ κάμης τὸν ἀντάρτη,
κι' ὅταν ὁ Μάρτιος διαβῇ κι' ἐμπούμε στὸν Ἀπρίλη,
θ' ἀκούσης νὰ λαλήσουνε σὶ' αὐτιά σου νεοὶ γρούλλοι.
Εἰρήνη τώρα μὴ ζητᾷς
παρὰ νὰ μάθης νὰ βαστᾷς
καλὰ τὴ μπαγιονέτα
γιατ' ὅσο ξῆς δὲν θὰ τὰ γδῆς τὰ πράγματά μας νέτα.

Μέσα στῆς δάφνης τῆς παλῆς,
καινόργιες ξεφυτρώνουνε
πάλλι ξανοίξαμε δουλῆς
ποτὲ νὰ μὴν τελειώνουνε.
Ἀκόμη δὲν ξανάσανα
κι' ἐμπρὸς ὀπίσω πάλι
νεοὶ καῦμοι καὶ βάσανα
μοῦ τρῶνε τὸ κεφάλι.

Μ.— Μὰ τί συμβαίνει τὸ λοιπὸν ποῦ σ' ἀπελπίζει τόσο;
Συμβαίνει ποῦ τ' ἀρχήγησα καὶ δὲν θὰ τὰ τελειώσω.
Συμβαίνει ποῦ τὴν ἐνίκησα Βουρλάδους καὶ Σουλιάνο,
μοῦ παίζουσι τὸ ἀσπροκόκκινο καὶ κάθε μέρα γάλλο.
Συμβαίνει πῶς καὶ ὁ γιαιτρός κακῶς τὰς διαγνώσεις
κι' ὅσα νικῶν νὰ προχωρῶ,
εἶμαι σὲ χάλλι φοβερό
ἀπὸ τὰς ἐκκενώσεις!

Συμβαίνει ποῦ μ' ἐμπλέξανε μέσα στὴν προπαγάντα
καὶ βλέπω πῶς τὴν Ἡπειρο τὴν ἔχασα γιὰ πάντα.
Συμβαίνει ποῦ τὸ ζήτημα οἰκτρὰν τροπὴν λαβένει,
συμβαίνει ὅ,τι ἀκριβῶς δὲν πρέπει νὰ συμβαίνει.
κι' αὐτὸ μοῦ κάνει σήμερα ταμποῦρολο τὸ κεφάλι
καὶ σίγουρα θὰ κουρλαθῶ
ἂν ἴσως μεταπροσκληθῶ
στὴν ἐφεδρεία πάλι!

Καινόργια νιέττια καὶ καῦμοι
μὲ τρῶνε κάθε μέρα.
Τὶ μῶκαμες μωρὴ Πυγμῆ
ποῦ μοῦρθεσ ἐδωπέρα!
Μ' ἀνόρθωσες, μ' ἐδόξασες καὶ μ' ἐβγάλες σαῖνι,
μὰ βλέπω καὶ παρατηρῶ
πῶς καὶ κανένα μου πλευρὸ
γερὸ δὲν θ' ἀπομείνῃ.

Γ.— Μ' αὐτὴν τὴν Ἡπειρο, Μαροῆ, δὲν ξέρω τί τεκταίνεται.
Ἡ δρᾶμα προμηνύεται ἢ κομωδία γένεται
ἐκ τῶν ἀστείωτάτων.
Κι' ἀφοῦ ἀντάρτας βλέπομεν νὰ πέρουν τ' ἄρματα τῶν
καὶ νὰ διαμαρτύρονται σαρανταίρεις κορραῖοι
κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Τσάρου καὶ τοῦ Γρεῦ
χωρὶς ὁ Τσάρος νὰ μιλῇ κι' ὁ Γρεῦς νὰ θυμώνῃ,
γύρευε τίνος παίζουσε μερλίνα οἱ δαιμόνοι.

Ἀφοῦ κανένας ἰσχυρὸς τὰ δόντια του δὲν τρίζει,
κι' ἀφοῦ κι' ὁ Βῆδ μετέωρος σὰ βίδα τριγυρίζει
κι' εἶν' ὅλο φοῦρα καὶ χολή
π' ἀπὸ τὸν ἄλλο χρόνον
δὲν πιτυχέει τὸ σκαλὶ
γιὰ ν' ἀνεβῇ σὶδ θρόνον,
κι' ἀφοῦ τοῦ Φράγκου τὸ θυμὸ κανεὶς δὲν ἀμπαδάρει,
ἐγὼ τὰ πράγματα, Μαροῆ, τὰ βλέπω πῶς φανάρι
καὶ λέω πῶς εἶν' εὐχολο τὰ μέρη νὰν τὰ σώσης
κι' ὅσο μπορέσης βάστα τα καὶ μὴν τὰ ἐκκενώσῃς.

Μ.— Ἐγὼ τ' ἀντιλαμβάνομαι ἀλλοιώτικα τὸ πρῶμα.
Τὴν κομωδία ποῦ μοῦ λὲς ἐγὼ τὴ βλέπω δρᾶμα,
καὶ ἀπὸ φήμας ἔξωθεν π' ἀκούω διαφόρους
πάλιν ἐμπρὸς θὰ τρέξουμε
καὶ ἴσως νὰν τῆ παίζουμε
καὶ μὲ τοῦ Τροβατόρους
καὶ ἂν ἴσως τοὺς πιτύχουμε πὲρ τέρα ἢ πὲρ μάρε,
θὰ κάμω γὼ τὰ μοῦτρα τοὺς κριπίνο λὰ κομάρε.

Ἐμένανε μ' ἀνησυχοῦν τὰ πράγματα μεγάλως
ὁ κόσμος δὲν θὰ βασταχῇ
καὶ σιγά-σιγά μὴν ἀνοιχῇ
τὰς ἐκκενώσεις.

Ἐγὼ καθὼς καὶ πάντοτε τὰ βλέπω σκοτισμένα
ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν μέρα
ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν μέρα
ἀφοῦ αὐτὸν τὸν γάλλο καὶ τὸν ἀγγλὸν

Μοῦ λὲς τὸν Τζάρο ἀπαθῆ, τὸ Γρεῦ πῶς γελάει

κι' ἐγὼ σοῦ λέω, βρὲ κοντὲ, ὁ κόσμος πῶς χαλάει
ἀπάνου γιὰ τὴν Ἑπειρὸ καὶ γιὰ τὴν Ἀλβανία.
Καὶ μέσα στὸ λαβύρινθο καὶ τὴ βαβυλωνία
ποῦ βρίσκονται τὰ πράγματα Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως,
κι' ἐν μέσῳ τῶν περισπασμῶν καὶ τῆς συχνῆς συγχύσεως
π' ὁ κόσμος ἐμπαίλησε καὶ κάθε μέρα βόγγει,
προσέβαλε τὴν ἐκλογὴν ἢ ἔντασις τοῦ Πόγκη.

Γ.— Καὶ ποῦ, Μαρῆ, ἂν ἔμαθες, ὁ Πόγκης ἐστηρίχθη;

Μ.— Πῶς ἦτο ὑποψήφιος καὶ δὲν ἀνεκηρύχθη.

Γ.— Σοβαρωτάτη ἔντασις.

Μ.— Ἔτσι μοῦ λένε κι' ἄλλοι
κι' ἂν ἴσως καὶ ψηφίσουμε γιὰ τοὺς συμβούλους πάλι,
ἐλπίζω πῶς εἰ ἐκλογεῖς θὰ αἰσθανθοῦν τὸ λάθος
καὶ δὲν θ' ἀφήσουνε τὸ Τζῶν καὶ πάλιν εἰς τὸ βάθος.

Ἐκτὸς λοιπὸν τῶν ταραχῶν καὶ τῶν ἐπαναστάσεων,
ἰδοὺ καὶ τὸ Ληξούριον μὲ ὀρμαθὸν ἐνστάσεων
κατὰ τῆς ἐκλογῆς του·
καὶ ἤδη ὁ Βικέντιος ἐκπτώτος τῆς ἀρχῆς του,
ἐπὶ ἀποτελέσματος ἐλπίζει καλλιτέρου,
σφοδρῶς γὰρ ἐπληξεν αὐτὸν τὸ τρόπαιον τοῦ Πιέρρου.

Συνομιλία τῶν αὐτῶν περὶ χοροῦ καὶ χορευτῶν.

Γ.— Τὴν Κυριακὴν πώπῃγενά το φράσκο μου νὰ βάλω,
νᾶμαι κι' ἐγὼ, μωρὲ Μαρῆ, χαζίρι γιὰ τὸ μπάλο,
μοῦ λέει κάποιος παλαβὸς ποῦ μ' εὔρηκε στὸ δρόμο
πῶς ὁ χορὸς ποῦ γένεται εἶν' ὅξ' ἀπὸ τὸ νόμο
καὶ πῶς δὲν ἔπρεπε ποτὲ γιὰ ἡρώας γενναίους,
τὸ βάρσι νὰ χορέψουμε καὶ τοὺς χοροὺς τοὺς νέους.

Βρὲ παλαβέ, τοῦ λέω ἴώ, μ' ὅλο θυμὸ καὶ φουρκα,
ὁ κόσμος ποῦ τρελλαίνεται γιὰ πόλκα καὶ μαζοῦρκα,
σ' αὐτὰ ποῦ ἰσχυρίζεσαι καθόλου δὲν προσέχει
παρ' ὅπου γδῆ ποδόγυρο σὰ βουρλισμένος τρέχει.
Θαυμάζω, τοῦπα, νὰ μοῦ λὲς τέτοιες ἀνοησίες.
Τὶ μπαίνουν οἱ χορεύοντες μὲ τὸ ἔθνικες θυσίες!
Ἄλλως τε καὶ ἀντίρρησης δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχη
ἀφοῦ ὁ μπάλος γένεται μὲ γνώμη τοῦ Νομάρχου.

Πρόσκλησις τοῦ Χατζηλουκά,
ἐπίσημος, σπουδαῖα,
ἐκάλεσε τὰ θηλυκά
καὶ τσοῦπε τὴν ἰδέα
κι' αὐτὰ ποῦταν' τὸ μάτι τους γιὰ μπαλανσέ, γαρίδα,
εὐρήκανε τὴ σκέψι του λαμπρὴ γιὰ τὴν Πατρίδα.

Ἀπὸ νωρὶς π' ἀνέβηκα στὴ σάλα τῶν Ἀπόρων,
εἶδα ποῦ λὲς, τὸ μπαλανσέ πώπῃνε . . . παπόρο,
κι' ἐκεῖ μέσ' στὸ καλλίτερο τοῦ τόπου μας βελέσι,
νὰ κι' ὁ Νομάρχης πῶστεκε μπουκέτο μέσ' τὴ μέση,
χαρίζεις καὶ κατὰμεστος ἀπὸ χαρὲς κι' ἐλπίδες.
Τὸν εἶδες;

Μ.—

Δὲν ἠτύχησα!

Γ.—

Κρίμα ποῦ δὲν τὸν εἶδες!

Χωρὶς νὰ στὰ πολυλογῶ
ἐδιακρίθηκα κι' ἐγὼ
στὸ μπαλανσέ πετώντας

καὶ οὕτω πῶς ἐτίμησα μεγάλως τοὺς πεσόντας,
καὶ τοὺς χωλοὺς καὶ τοὺς τυφλοὺς κι' ἀνεξαιρέτως πάντας
τοὺς ἀνικάνους ἐν διπλοῖς πολέμοις κατιστάντας
καὶ ὁ νομάρχης, βρὲ Μαρῆ, θαρρῶ πῶς ἀπὸ μένα
δὲν πρέπει νὰ γὰρ στὸ ἐξῆς παραπονο κάνενα.

Μ.— Χωρὶς βρὲ Γιάννη νὰ ῥωτῶ, πῶς δὲν ἀμφιβάλλω
πῶς θὰ ἐδιακρίθησαν πολλὲς κυρὲς στὸ μπάλο.

Γ.— Ρόδα, Μαρῆ, ποῦ θάλλουνε κι' ἀμυγδαλιὲς π' ἀνθοῦνε,

μπορεῖ στὴ λάμψη τοῦ χοροῦ νὰ μὴ διακριθοῦνε;
Καὶ ἡ γνωστὴς κι' ἡ ἀγνωστὴς πῶτίμησαν τὴ φέστα
ὅλες κουτσοῦνες ἦτανε καὶ μὴ γυρεῦς ῥέστα.

Ὅλες αἰθέριες, ὅλες μπομπόνια,
γοργὲς κι' ἀνάλαφρες σὰν τὰ φτερά.
Εἶν' ἄλλα, μάτια μου, τὰ νέα χρόνια
ἀπ' ὅπως τᾶξερὲς ἄλλη φορὰ.

Μπαίνω στὸ μπάλο κι' ἐκπληκτὸς μένω,
τὰ κάλλη βλέπωντας τὰ νουβωτέ·
δὲν εἶχα μάτια νὰν τὸ χορταίνω
κάποιας Σειρῆνος τὸ ντεκολτέ.

Τὸ διαβατάριχο τὸ χελιδόνι,
τὶ μπρὶο εἶχε, μὴν τὰ ῥωτᾶς.
Ἄχ! τὰ ματάκια του πῶς τὰ λιγόνει
ὅταν σὲ βλέπει πῶς τὸ κυττᾶς.

Σωστὴ βασίλισσα μέσα στῇ φέστα,
ἦταν' ἡ κοῦκλα ἢ πιδὸ σ α ρ μ ἄ ν ·
μάτια κατὰμαυρα, κάτασπρη βέστα
ῥόδινα χεῖλη, κι' ἀμὰν ἀμὰν.

Χάρες ἀμέτρητες, θέλγητρα μύρια,
εἶχε κι' ἐκεῖνη μὲ τὰ σγουρά,
ποῦ πρώτη σ' ὅλα τὰ πανηγύρια
τρέχει κι' ἀφήνει κρυφὴ χαρά.

Λάμπει στὸ μπάλο τὸ φεγγαράκι,
τὸ φεγγαράκι τὸ χαρωπὸ,
π' ἀθῶο κι' ἡμερὸ σὰν ἐν' ὀρνάκι
κλουθᾷ τὴ μόδα χωρὶς σκοπὸ.

Τὶ θεῖα χρώματα, τὶ ποικιλίες,
τὶ στήθη πάλλοντα παντοτεινά·
μὰ καὶ τὶ ὁμορφες ἀντιζηλίες
δεῖχνουν τὰ μάτια τὰ καστανά.

Γ.— Πολλὲς ἐφιγουράρανε στοῦ μπάλου τὴν ἀντάρα,
μὰ τὰ πρωτεῖα, βρὲ Μαρῆ,
τὰ πῆρε κάποιος θαλερὴ
κι' ὅς εἶναι πενηντάρα.

Μ.—

Τὶ σαλιαρίζεις βρὲ κοντὲ;
Κι' ἐκεῖνη μὲ τὸ ντεκολτέ
εἶναι πολλῶ χρόνῳ

κι' ὅμως αὐτὴ ἐχτύπησε στὸ μάτι ὀλουνῶνε.

Ὅπως τὴ βλέπεις κάθε μιὰ πρέπει νὰ τὴν ξετάσης·
τὰ χρόνια δὲν σημαίνουνε σ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις.

Γ.— Κι' ἐκτὸς ἀπ' ὅσες ξέρουμε τῆς ἀριστοκρατίας,
ποῦ πάντοτε θαυμάζονται
σὰν ἔρχονται καὶ λιάζονται
στὸν ἥλιο τῆς πλατείας,

ἦρθαν καὶ κάποιες ἀγνωστες στὴ χοροεσπερίδα
π' ἄλλη φορὰ τὰ μοῦτρα τους σὲ μπάλους δὲν τὰ εἶδα.

Μ.—

Μ' αὐτὸ θὰ πῇ δημόσιος χορὸς, μωρὲ χαμάλη,
κοντὰ σ' αὐτὲς π' ἀκολουθοῦν τὴ μόδα τὴ μεγάλη
νὰ τρέχουν κι' ἢ μικρότερες καὶ τέλος πάντων ὅσες
κρύβονται μέσ' τὰ σπήτια τους καὶ κάνουνε τῇ κλωσσεῖ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Γ.— Ζήτω λοιπὸν ἡ τὴν φέστα καὶ ἡ ἐλπίδα
Μ.— Ἐμπήκαν καὶ γερόντισσες πολλὲς στὴν ἐφορεία
κι' ἐνεκα τούτων ὅλων ἀπ' ἄλλα νεοτέα
ἀγκαζαρίστηκα κι' ἐγὼ μὲ δύο προεσβυτέρας
καὶ κρίμα ποῦ δὲν τᾶξερὰ μωρὲ καυμένε Γιάννη
νὰ βγάλω καὶ τὴ νόνα μου σ' ἐτοῦτο τὸ σεργιάνι.

Κρίμα που δεν ετίμησες χορόν εις τὸν ὁποῖον
ἐπεστρατεύθησαν, Μαρή, καὶ φάλαγγες νηπίων
κι' ἔβλεπα κάθε νήπιο στὸ βάρσι νὰ γυρνᾷ
κι' ἐκεῖ πώστεκαμε βουβοὶ
μὲ τὸ Νομάρχη βίτσαβι,
τάλεγα «κύτα θυσαυροὺς ποὺ ἡ Πατρίς γεννάει ! »

Ἀφ' τοῦ χοροῦ δὲν ἔπρεπε νὰ κάμης ἀπουσία
γιατ' ἦταν ὅλες ἡ Ἀρχὲς καὶ πᾶσα Ἐξουσία
καὶ μόνον ἀποζήτησα ἐντὸς τοῦ κυλικείου,
τὸ Γιάννη τὸ γραμματικὸ τοῦ Εἰρηνοδικείου
Μ.— Εἰς τὰς ἐλλείψεις ποὺ μετροῦς, πρόσθεσε κι' ἄλλη μία·
κι' ὁ μπάρμπα Γιώργης ἔλειπε ποὺ γράφει στὰ Ταμεῖα
καὶ λένε πῶς κι' οἱ δύο τους ἔλειψαν ἐκ συμφώνου
διὰ νὰ μὴ συζητηθῇ τὸ ζήτημα τοῦ χρόνου.

Γ.—Δὲν ἔπρεπε, μωρὲ Μαρή, νὰ λείψης ἀπὸ μέσα

Μ.— Ποιὸς ὁδηγοῦσε τὸ χορὸ ;

Ὁ Γοήσας μὲ τὸ Μπλέσσα.

Αὐτοὶ σὰ νέοι τοῦ συρμοῦ

ἐταξινόμησαν ὁμοῦ

τοὺς ἄνδρας καὶ γυναῖκας

κι' ὁ Γοήσας ὡς ἀκόλουθος τοῦ ρεύματος τῆς Μέκας,
ἀπὸ τῆς κρέμας τὸ καρὲ πηδαίει μ' ἓνα σάρτο
καὶ τίθει ἐπὶ κεφαλῇς στὸ πόπολο τὸ σκάρτο
καὶ συνεπῶς ἐμείνανε τῆς κρέμας οἱ ἀγγέλοι,
ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Μπλέσσα τοῦ Βαγγέλη
κι' ἐγὼ, Μαρή, θεωρηθεὶς ὡς λίαν ἐπιπόλαιος
ἀπεμακρύνθη τὸ καρὲ τῶν εὐγενῶν τῆς πόλεως.

Τέλος πάντων δίχως νάζια καὶ χωρὶς πολυλογία,
μᾶς προσήλθον χορευτάδες
τσαγκαράδες, φαναράδες,
κι' ὅλα τῆς ἀκμαίας χώρας τὰ λευκοσιδηρουργεῖα
κι' ἔνεκα ποῦταν ἢ ντάμες ἀγκαῖζε προὶ ἡμερῶν,
μένουν σφιγχαγκαλιασμένοι
ἄντρες μ' ἄντρες οἱ καὶ μέντοι
καὶ χορεύουν μεταξὺ τους τοῦ διαόλου τὸν χορόν.

Μέσ' τὰ φίλοι, μέσ' τὰ φράκα τῶν κυρίων δικαστῶν,
μέσ' τὰ ῥόδα, μέσ' τὰ κρίνα
μέσ' τὰ πόδια ποῦναι φίνα
γιὰ σοῖς καὶ γιὰ μισοτὸν,
συνωθεῖται κι' ὁ Κανάκης πῶχει φήμην χορευτοῦ
κι' ἐξητοῦσε νὰ χορέψῃ μὲ κανένα φιφυτοῦ.
Βοὲ Χριστόδουλε, τοῦ λέω, μὴ ματαίως πολεμᾷς
καὶ τὰ πλάσματα ποὺ βλέπεις δὲν ἐπλάσθησαν γιὰ μᾶς!

ΑΠΟΧΩΡΙΣΜΟΣ

«Σ' ἀποχωρίζομαι λοιπὸν φιλότιμῃ μου μητέρα ! »
μὲ δακρυμένους ὀφθαλμοὺς
καὶ φλογεροὺς τοὺς στεναγμούς,
φωνάζ' ἡ θυγατέρα.

Μόλις ἐπρόφθασα νὰ μὴ μὲσα στὴν ἀγκαλιὰ σου,
καὶ πρὶν ἀκόμη τὰ γευθῶ τὰ μητρικὰ φιλιὰ σου,
ἰδοὺ οἱ δυνατοὶ τῆς Γῆς μὲ τ' ἀσπλαγχνὸ τους χέρι
μ' ἄρπάξαν ἀπὸ τὰ μαλλιά
κι' ἀφ' τῆς θερμῇ σου ἀγκαλιᾶς
σ' ἀγρίων μ' ἔρριψαν φωνητὰ
καὶ σὲ ληστῶν λημέρι!

Μάτην φωνῶ καὶ συγκλονῶ
θάλασσα, γῆ καὶ οὐρανὸ
κι' αἰθέρας τοῦ ἀπείρου

πῶς εἶμαι τμήμα γνήσιο Ἑλληνικῆς Ἠπείρου.
Ἀντὶ νὰ ἰδῶ νὰ μαλαχθῇ ἡ πέτρινη καρδιά τους,
οἱ δικασταὶ οἱ τίμιοι
στραγγαλίσται καὶ δῆμοι
γυμνῶνουν τὰ σπαθιά τους!

Καὶ καταπνίγω Μάννα μου τὸν ψυχικὸ μου πόνον,
ἀφ' οὗ δὲν με ἐκούρασε ζυγὸς πέντε αἰώνων,
ἀλλὰ καὶ νῦν καλὰ πῶς εἶμαι Ἑλληνίδα
καὶ ἐν ὅσῳ τῶν φλέβας μου ὑπάρχει μιὰ βενίδα
αἵματος, πάντοτε πιστὴ κέρη θὰ σ' ἐνθουμῶμαι.
Ὡς πρὶν νὰ ἔλθῃ ἡ στερὰ
νὰ πλῶσουν πᾶς οἱ στεναγμοὶ
γλυκὰ ν' ἀνταμωθοῦμε!

ΧΩΡΙΑΤΗΣ

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΑ

ΚΑΔΡΙΛΙΕΣ

Τέλος πάντων, παρὰ τὰς διαμαρτυ-
ρίας τῶν σοβαρωτέρων κυριῶν, ἡ γυ-
ναικία ἐπιμονὴ ὑπερίσχυσε καὶ ὁ ὑπὲρ
τῶν πεσόντων ὑπὲρ Πατρίδος χορὸς ἐ-
πραγματοποιήθη, διαρκέσας μέχρι τῆς
χαρηνγῆς ζωηρότατος.

Ἀποκαλυπτόμεθα πρὸς τῆς θελήσε-
ως τῆς γυναικὸς τοῦ μέλλοντος καὶ συν-
χορεύομεν μετ' αὐτῆς νοερώς, ἀφοῦ
ἡ ἀδυναμία τῶν ποδῶν δὲν μᾶς ἐπέ-
τρεπε νὰ συμμορφωθῶμεν ἐμπράκτως
πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς.

Ἀναβάν λοιπόν.

Ὁ χορὸς ὁ ὑπὲρ τῶν πεσόντων, ἀ-
νυψώθη μὲν εἰς τὴν συνείδησιν τῶν ἐ-
λαφρῶν χορευτῶν, κατέπεσεν ὁμως πο-
λὸν ἀπὸ κοινωνικῆς συμμετοχῆς καὶ ἐ-
πιδοκιμασίας.

Δὲν ἀγορεύμεθα, ὅτι αἱ νεώτεροι δια-
τάξεις τῆς ἐκπολιτιστικῆς δικονομίας
ἐδρίσκονται εἰς οἰκτρὰν ἀντίφασιν μὲ
τὰς παλαιὰς σοβαρὰς συνηθείας, αἰτι-
νες μᾶλλον ἐπικρατοῦσιν ἐν τῇ μικρῇ
τούτῃ ἀπολιτίστῃ τμήματι τῆς ὁδο-
γείου σφαίρας. Ἀλλὰ πᾶσα προσπάθεια
α πρὸς κατάργησιν τοῦ παλαίου καθέ-
στωτος καὶ ἀνύψωσιν τοῦ νεωτέρου πο-
λιτεύματος, μᾶς φαίνεται δύσκολος ἂν ὁ
χι ἀδύνατος, ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Αἱ μεγάλαι δυνάμεις τῶν κυριῶν,
προσεπλάθησαν νὰ ἐφαρμόσουν καὶ τὴν
βίαν ἀκόμη διὰ νὰ σύρουν ἐκεῖ τὸν κόσ-
μον νὰ χορεύσῃ, ἀλλ' ἐκτὸς τῶν δὲ
των κεραιωμένων ὑπὲρ τῆς ἐ ν ὁ -
σ ε ω ς καὶ π ρ ο ὁ ὁ ο υ, οὐδεὶς ἄλ-
λος παρεσῆθη.

Καὶ διὰ νὰ μὴ ἀπομείνουν μόναι
τῶν εἰς τὴν εὐεργετικὴν αὐτὴν παννυχί-
δα, ἡραγκάσθησαν νὰ ἀποβιβάσουν ἀ-
γῆματα ἀπολύτως ξένα καὶ ἀσχετὰ πρὸς
τὰς ιδέας των.

Καὶ αὐτὸς ἦτο καὶ ὁ λόγος διὰ τὸν
ὁποῖον δὲν ἔγινε σεναγγλὲς λ ε π ρ ε -
μ ι ε ρ μὲ τοὺς δευτερέοντας ἐπικου-
ρους.

Τελείαν ἐπιτυχίαν εἶχεν ὁ χορὸς αὐ-
τός, τὴν σιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐχο-
ρεύθη ἡ πόλκι μ π ε μ π ε. Τὰ θή-
λεα βρέφη — διότι ἦσαν ἀρκετὰ — ἐ-
πειθοῦσαν τὰ καυμένα εἰς τὰς ἀγκάλας
τοῦ Νόμου καὶ τῆς Ἐξουσίας τῶν νέ-
ων ἡμερῶν.

Ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἔποψιν θεάματος ἦ-
το καὶ τὸ μοναδικὸν τὸ βροφοκομῆτον
αὐτὸ τὸ προθύμως σπεῦσαν νὰ ὑποβοη-
θῇ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου.

Τὸ σημεῖον ἐπὶ τοῦ ὁποῖου εἶμεθα
πληρότατα σύμφωνοι μὲ τοὺς κ. κ. χο-
ρευτὰς εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ χοροῦ. Σκο-
πὸς εὐεργετικώτατος. Παρῆλθεν ἓνα ὁ
λόγληρο καρναβάλι καὶ δὲν ἐκινήθη πό-
δι. Αἱ ἄβραι δεσποινίδες, αἱ θάλλουσαι
δέσποιναι, οἱ ἄλκιμοι νέοι, ἐδρίσκονται
ἐν πλήρει δικαίῳ παλαίσαντες μὲ τὴν
ἐργώριον σεμνοτυφίαν καὶ ὑποσηρίξα-
ντες παντὶ σθένει τὴν ιδέαν τοῦ χοροῦ.
Αὐτοὶ ἔπρεπε νὰ χορεύσουν. Καὶ ἂν
δὲν ἦνοιξαν αἱ εὐσπλαγχνικαὶ θύραι κα-
νεὸς σαλονιοῦ νὰ τοὺς δεχθῇ ὅπως ἄλ-
λοτε, ἐξήτησαν τὴν εὐκαιρίαν καὶ τὴν
ἤρσαν εἰς τὰ ἀντίθετα. Ἐχόρευσαν ὑ-
πὸ τὴν εὐεργετικὴν στέγην τῶν Ἀ -
π ὁ ρ ω ν !

Ἐγὼ, ὅχι μόνον δὲν γνωρίζω χο-
ρόν, ἀλλ' οὔτε παρόστιν ποτὲ εἰς τὰ
θεάματα αὐτὰ τῶν στεροβίων καὶ ἀνε-
μοστροβίων τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ
συνεπῶς δὲν δύναμαι νὰ ἀποφανθῶ ἂν
ὁ χορὸς ἐπέτυχεν εἰς τὸ σύνολον.

Γνωρίζω μόνον ὅτι ὁ χορὸς αὐ-
τὸς χορὸς, ἦτο μὲν πᾶσι τῶν αἰώνων
κατὰ τοῦ δημοσίου φρονήματος καὶ ὁ
τι ἐπέτυχεν ἐν μὲν ὁ χορὸς τῶν
τῶν ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐλαχίστα ἔχουν νὰ
σφαιληθοῦν οἱ περὶ τῆς ἀπολύτου
δος, καὶ πολλὰ οἱ πεσόντες ἀκράτητοι
ἐπὶ τῆς ἐφημέρου Πί σ τ ε ω ς τοῦ ἁ-
σθενεστέρου φύλου.

Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Γνωστάσαμε τὴν Ἠπειρο
μὲ μουσικὰς καὶ ζήτη
κι' ὁ κόσμος ὁ φιλέοργος
στὴ φέστα συνωθεῖτο,
κι' ἐγὼ μονάχα στὴ γιορτῇ
δὲν πῆγα νὰ γιορτάσω
γιατ' ὅσα ἴππερα πέρυσιν
ἐφρέτο θὰν τὰ χάσω !

ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ

ΕΝ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΩ

Κατὰ τοῦ κύρους τῆς Δημοτικῆς
ἐκλογῆς Ἀργοστολίῳ ὑπεβλήθησαν
ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων Ἐφορευτικῶν
Ἐπιτροπῶν τρεῖς ἐν ὅλῳ ἐνστάσεις.

Ἡ πρώτη τούτων, ὑπὸ τοῦ πρώτου
ἐπιλαχόντος Δημοτικοῦ συμβούλου κ.
Παναγῇ Κυπριώτου γενομένη ὁτηρί-
ζεται ἐπὶ τοῦ ἰσχυρισμοῦ ὅτι ἐγένοντο
λάβη κατὰ τὴν διαλογὴν τῶν ψηφο-
δελτίων, ὅτι ἐλήφθησαν κακῶς ὑπ' ὁ-
ψει ἄκυρα τοιαῦτα κατὰ τὸν νόμον, ὅ-
τι ἐψήφισαν ἀντὶ τεθνεώτων ψηφοφό-
ρων τρία πρόσωπα καὶ ἐπὶ ὁμοίων τυ-
πικῶν παραβάσεων.

Σπουδαιότερα εἶναι ἡ ὑποβληθεῖσα
παρὰ τινος ἐκλογέως ἐνστάσις κατὰ
τῆς ἐκλογῆς τῶν Δημοτικῶν συμβούλων
ἡ ὅσιν ἔχουσα τὴν μὴ ἀνακηρύξιν ὡς
ὑποψηφίων τῶν κ. κ. Γ. Κατσιέρα,
Α. Πόγγη καὶ Νικ. Μήλα, ὧν αἱ πε-
ρὶ ἀνακηρύξεως αἰτήσεις, ὑποβληθεῖ-
σαι τὴν 10 Ἰανουαρίου, ἐκρίθησαν ὑ-
πὸ τοῦ Δικαστηρίου ὡς ἐκπρόθεσμοι,
μὴ συναριθμηθείσης ἐν τῇ προθεσίμῃ
τοῦ Νόμου οὔτε τῆς ἀφετηρίου αὐτῆς
ἡμέρας οὔτε τῆς καταληκτικῆς.

Προκειμένου περὶ τῆς ἐνστάσεως
ταύτης γενᾶται τὸ ζήτημα, ἐὰν τὸ
Πρωτοδικεῖον Κεφαλληνίας εἶναι ἀρμό-
διον ν' ἀποφανθῇ δεδομένου ὅτι συν-
τρέχει ρητὴ περίπτωσις ἐξαιρέσεως
τῶν δικαστῶν (ἡ τοῦ ἀρ. 36§5 Πολιτ.
Δικον.) καθόσον οὗτοι συνήργησαν εἰς
τὴν νομικὴν πράξιν ἐξ ἧς ἐπήγαγεν
ἡ ἐνστάσις, ἥτις ἐν προκειμένῳ εἶναι
ἡ ἀνακήρυξις. Οὐδ' ἀνάγκη ὡς ἐκ τοῦ
του ὑπάρχει νὰ ζητηθῇ ἡ ἐξαίρεσις
ἀλλ' ἀναγκαίως αὕτη θέλει προταθῇ ὅ-
τὸ τῶν ἐξαιρέτων, ὅποτε τὸ ἀρμόδιον
πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ἐνστάσεως ταύτης
Δικαστήριον θέλει ὀρισθῇ ὑπὸ τοῦ Ἀ-
ρείου Πάγου.

Τρίτη ἐτέρα, ὡς παρεπομένη τῆς
προμνησθείσης, εἶναι ἡ ἐνστάσις τοῦ Β.
Μαλισιάνου, καθ' ἣν ἀκύρου τυχὸν ἀ-
ναγνωρίζομένης τῆς ἀνακηρύξεως διὰ
τοὺς συμβούλους, ἄκυρος θέλει θεωρη-
θῇ αὕτη καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς ὑποψη-
φίους ἦτοι Δημάρχους καὶ παρέδρους.

ΕΝ ΛΗΞΟΥΡΙΩ

Διὰ τὴν ἐκλογὴν Ληξουρίου ὑπεβλή-
θησαν 3 ὁσάτως ἐνστάσεις, ὧν αἱ δύο
πρῶται καθ' ὅρισμένων ἐπιτυχόντων
τῶν Μιχαὴλ Βουτσινᾶ καὶ Σπυρίδ. Δι-
δάρη ἀναφέρονται εἰς προσωπικὰ κωλύ-
ματα, ρητῶς ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπό-
μενα.

Ἡ τρίτη ἐνστάσις φέρεται κατ' ἐ-
κείνων ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων καινοτικῶν
συμβούλων οἵτινες δὲν ἔλαβον τὸ τρίτον
τοῦ συνόλου τῶν ψήφων, στηρίζεται δ'
ἐπὶ τῆς ἐρμηνείας τῆς διατάξεως τοῦ
ἀρθρου 33 τοῦ Νόμου.

ΑΙ ΑΛΛΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ

Καὶ κατὰ τῶν συμβούλων τῶν ἄλ-
λων κοινοτήτων πολλαπλᾶ ὑπεβλήθη-
σαν εἰς τὰ ἐσώδια Εἰρηνοδικεῖα ἐνστά-
σεις, ὧν κυριώτερά κατὰ πλείστον ὁ-
σῶν ἐκ τῶν συμβούλων ὑποβληθεῖσα εἰ-
καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιτυχόντων ἀνέστη καὶ ἐ-
κτεροποιήσθη. Ἀλλὰ γνωστὸν ὄντος
ὅτι ἐν Κεφαλληνίᾳ κατὰ πᾶσιν οἱ Ναοὶ
δὲν ἐξαρτῶνται διοικητικῶς ἐκ τῶν Δή-
μων ἢ τῶν Κοινοτήτων ἀλλ' εἶναι ἰδιο-
τικοί, καταφαίνεται τὸ ἀβάσιμον τῶν
τοιούτων ἐνστάσεων.

ΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙ
ΜΟΝΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΡΙΜΝΕΣ

ΕΘΝΙΚΟΣ ΠΟΘΟΣ

Τρεῖς ντουζίνες Ἀρβανίτες
παληοκλέφτες κι' ἀργογδύτες,
τοῦ πολιτισμοῦ τὸ στίγμα
μᾶς τοὺς ἔστειλ' ἐδωπέρα
γὰ ν' ἀλλάξουν τὸν ἀέρα
καὶ ν' ἀφήσουν βρώμας δείγμα.

Εὐτυχῶς ποὺ λίγες μέρες
ἔμειναν αὐτὲς ἡ λέρες
ποὺ τεράτων ἔχουν θέα,
κι' ἀναυλα τοὺς διῶξαν πάλι
ἀφοῦ πῆραμε μεγάλη
γὰ τὰ μοῦτρα τους ἰδέα.

Μὲ χαρὰ μας εἶδαμ' ὅλοι
αἰχμαλώτους στ' Ἀργοστόλι
Τούρκους κι' Ἀλβανούς ὡς τώρα
κι' ὁ Θεὸς νὰ βάλῃ χέρι
τέτοια δῶρα νὰ μᾶς φέρῃ
κι' ἀφ' τῶν Ἰταλῶν τὴ χώρα.

CHEF

Η ΣΗΜΑΙΕΣ

- Θέλετε σημαία;
- Ὅχι δεσποινίς!
- Σεῖς λοιπὸν ἀρνεῖσθε,
τόσον εὐγενῆς!
- Ἡ σημαία πῶχεις
κόρη θελκτική,
εἶναι ἀπολύτως
κατακτητική!

Θὰ σᾶς προσφέρω
μὲ σημαιοῦλα,
μοῦπ' ἢ κομποῦλα
ἢ καστανῇ

κι' ἐγὼ τῆς εἶπα μὲ μὲλ' ἀκομμένη
καὶ πικραμένη
δειλὴ φωνή:

Νὰ τὸ χαρτὴ τὸ τραταμέντο
ποῦ φέρν' ἡ μέρα,
γλυκερὰ παντῆρα
ντὶ ὄνι βέντο.

Πάρτε σημαία μὲ τὴν καρφίτσα
μοῦπε μὲ ἄλλη κομψὴ κουκλίτσα
κι' ἐγὼ τῆς εἶπα τῆς σὶκ κυρίας
τῆς ῥοδιῆς,
εἶναι σημαία ἐλευθερίας
προσωρινῆς.

Πάρτε σημαία, μοῦπε κι' ἡ ἄλλη
πῶχει τὸ γέλιο τῆς χάρι μεγάλη.
Κι' ἐγὼ τῆς εἶπα « τί μειδιάς
ποῦσαι σημαία πυρκαϊᾶς;

Ἀπ' ἄλλη κάποια χαριτωμένη,
ἀκούω — Πάρτε τὴ δοξασμένη.
—Καμωρὰ σημαία δὲν μὲ δοξάζει
σὰν τὸ δικό σου, τῆς λέω, νάζι.

Σημαία νὰ πάρῃς
κι' αὐτὴ μοῦ φωνάζει
αὐτὴ ποὺ μὲ φρονδὶ
καὶ μάτι σὲ σφάζει.
—Δὲν πέρνω τῆς λέω
καὶ μὴν ἐτοιμάζεσαι,
γιατ' εἶσαι σημαία
ποῦ δὲν ὑποτάζεσαι.

Πάρτε μὲ σημαία
δρότε καὶ τί
γὰ νὰ μὴ γυρίσω
μ' ἄδελφὸ τὸ κοῦτι.

Ἀς εἶδ' ἐμὲ τὸ γέρον
κι' εὖρες τὰ πατῆρα
γὰ νὰ μὴ γυρίσω
μ' ἄδελφὸ τὴν καρδιά.

Ὅσο κι' ἂν μ' ἐκνηγήσαν
ἀπ' ὅλα τὰ σημεία,

ἀπ' ὅλους τοὺς ἐγλύττωσα
δὲν μ' ἔπιασε καμμία.

Ἄλλ' ἐπὶ τέλους ἀπὸ μὲλ'
τὸ μᾶστορά μου βρῆκα.
Μοῦ λέει ἄλλ'! καὶ σ' ἄρπαξα
δὲν σκαπουλάς τὴ σφήκα!

ΤΟ ΣΙΓΜΑ

ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ
ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

Ἀπεφασίσαμεν νὰ υποβληθῶμεν εἰς
μὴν δαπάνην προφανή, παρέχοντες δω
ρεὰν εἰς τοὺς συνδρομητάς μας τὸ φύλ
λον τῆς Τετάρτης ἐπὶ ἑξ' μηνῶν, ἐπὶ
τῇ σκοπῇ νὰ ἀντιληφθῶσιν πῶς γράφε
ται καὶ πῶς ἔννοεῖ νὰ ἐξυπηρετήσῃ
τὴν κοινωνίαν.

Τὸ ἐγγνώρισαν λοιπὸν ἀρκετὰ καὶ
πᾶσα περὶ αὐτοῦ σύστασις περιττεῖται.
Τώρα ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ δηλώσω
μὲν ὅτι δὲν μᾶς εἶναι εὐκόλον νὰ ἐξα
κολουθῶμεν παρέχοντες τοῦτο δωρε
αν εἰς τοὺς κ. κ. συνδρομητάς μας,
καὶ νὰ παρακαλέσωμεν ἅμα αὐτοὺς
ὅπως μᾶς ἐπισχύσωσιν εἰς τὸ ἔργον μας
διὰ πενταδράχμου ἐτησίας συνδρομῆς.

Οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ τοῦ ἐξωτερι
κοῦ οἱ ἐπιθυμοῦντες λεπτομερέστερον
νὰ μαθάνωσι τὰ τῆς ἰδιαίτερας πατρι
δος των, παρακαλοῦνται νὰ μᾶς εἰδο
ποιήσωσιν ἐγγράφως ἂν εὐχαριστοῦνται
νὰ τὸ λαμβάνωσι, ὑφιστάμενοι τὴν μικ
ρὰν αὐξήσειν τῆς συνδρομῆς.

Οἱ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοιοῦτοι παρακα
λοῦνται ἐπίσης νὰ τὸ δηλοῦσιν εἰς τὰ
γραφεῖα μας.

Πᾶς δὲ μὴ συνδρομητὴς τοῦ Ζιζανί
ου καὶ θέλων νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὸ φύλ
λον τῆς Τετάρτης δὲν ἔχη παρὰ νὰ
μᾶς εἰδοποιήσῃ νὰ τοῦ τὸ στέλωμεν.

Πάντως ὅμως ἡ πεντάδραχμος συν
δρομὴ τοῦ Ζιζανίου τῆς Τετάρτης, εἶ
ναι ἀπολύτως ἀσχετος μὲ τὴν δεκάδ
ραχμον τοῦ Ζιζανίου τοῦ Σαββάτου.

Ἡ ἐπανάληψις τῆς ἐκδόσεως τοῦ
φύλλου τῆς Τετάρτης, ἀρχίζει ἀπὸ
τῆς 5ης Μαρτίου.

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΟΝΤΑΣ
ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Τὸ κεντρικὸν πρακτορεῖον Πατρῶν
κ. κ. Γ. Φ. Γουδέλ καὶ Σα τῆς Ἀτ
μοσπλινῆς Ἐταιρείας Κιουνλέρ, δηλοῖ
ἅπασι διὰ παντός, ὅτι οὐδένα ἄλλον πρᾶ
κτορα ἀναγνωρίζει κατ' ἀπασαν τὴν
Κεφαλληνίαν ἐκτὸς τοῦ κ. Πάνου Ζού
λα, διὰ πᾶν ὅτι ἀφορᾷ τὴν Ἐταιρείαν
μας καὶ δὴ τὴν ἐκδοσὶν εἰσιτηρίων.

Καθ' ὅσον ἂν παρουσιασθῶσιν εἰσιτη
ρια ἄλλου τινὸς ἐκτὸς τοῦ ἀντιπροσώ
που μας κ. Ζούλα, ταῦτα δὲν θέλομεν
ἀναγνωρίσει, ὡς ἐγένετο κατ' αὐτὰς
διὰ μετανάστας ἐκ τοῦ χωρίου Βαλσα
μάτα, παρουσιάσαντας εἰσιτήρια ἐκδο
θέντα παρ' ἄλλου διὰ τὴν Ἐταιρείαν
μας καὶ μὴ ἀναγνωρισθέντα παρ' ἡμῶν.

Ταῦτα πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομέ
νων, ἵνα μὴ παραμένωσιν εἰς Πάτρας ὅ
πως οἱ ἐκ τοῦ χωρίου Βαλσαμάτα πα
ραμείναντες καὶ οὕτω νὰ μὴ ἔχωσι ἀδι
καιολόγητα παράπονα διὰ τὴν Ἐται
ρείαν μας οἱ μετανάσταί.

(Ἐστάλη ἐκ τοῦ πρακτορείου Πατρῶν)

Ὁ πράκτορ Κεφαλληνίας
ΠΑΝΟΣ ΖΟΥΛΑΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τῆς 11ης ἡμ' ἀριθ. 1211 δ. ἔτους
διακηρύξεως τοῦ Εἰσαγγελέως Κεφα
λληνίας τὴν 30 ἡν Μαρτίου 1914 ἡμέ
ραν ἑξακτὴν ἀπὸ τῆς 10 π. μ.
ἕως ἐν Ἀργοστολίῳ τοῦ Δήμου Ἀργο
στολίου καὶ ἐν τῷ ὁρισμένῳ τῶν δη
μοκρασιῶν τόπῳ, ἐξώθεν τοῦ Δημοτι
κοῦ καφενείου ἐκτίθεται ἐνώπιον τῆς

οἰκίας Ἐπιτροπῆς εἰς μειοδοτικὴν δη
μοπρασίαν ἢ μίσθωσις καταλλήλου οἰ
κήματος δι' Εἰσαγγελικὸν κατάστημα
Κεφαλληνίας ὑπὸ τοὺς ἐν τῇ εἰρημένῃ
διακηρύξει διαλαμβανόμενους ἔρους καὶ
ἐπὶ μηνιαίῳ μισθώματι οὐχὶ ἀνωτέρῳ
τῶν δραχμῶν ὀγδοήκοντα.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 15 Φεβρ. 1914

Ὁ Εἰσαγγελεύων
Κ. ΒΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΜΥΡΝΑΪΚΑ ΣΥΚΟΦΥΤΩΡΙΑ

Εἰς τὸν Γεωργικὸν Σταθμὸν τῆς
Βαλλιανείου Γεωργικῆς Σχολῆς ἐκα
μίσθησαν δενδρόβλια Σμυρναϊκῆς συ
κῆς τὰ ὅποια μεταφυτεύονται κατὰ
τοὺς μηνῶν Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον
ἀναπτύσσονται δὲ τάχιστα εἰς πελώρια
καὶ πολύκαρπα δένδρα.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἂς σπεύσωσι νὰ
προμηθευθῶσι.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
ΚΡΙΣΕΙΣ

— Πρωτοβουλία τῆς Δημοτικῆς Ἀρ
χῆς ἐγένετο χθὲς τὴν 11 πρωΐνῃν δοξο
λογία ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ ἐπὶ
τῇ ἐπετείῳ τῆς ἀλώσεως τῶν Ἰωαννί
νων. Ὁ κοσμικὸς συνωστισμὸς ἦτο ἔξαι
ρητικός. Παρέστησαν ὅλοι αἱ Ἀρχαί.
Παρευτὴρήθη μόνον ἡ ἑλληνισ τοῦ προ
σαλοῦντος Δημάρχου.

— Λόγον πανηγυρικὸν ἐξεφώνησεν ἐν
τῇ ἐκκλησίᾳ ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Μον
τεσσάντος.

— Ἡ ἐπιτυχία ὅμως τῆς ἐορτῆς τῶν
σημαίων ὑπερέστησεν πᾶσαν ἐλπίδα. Ἡ
κοσμία καὶ ὀραία αὐτὴ τελετὴ τοῦ παλ
λαϊκοῦ ἔρανος κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλοι, ἀ
πὸ τοῦ πλουσίου ἀρχόντος μέχρι καὶ
τοῦ τελευταίου ἐργάτου, ἔσπειδον νὰ πα
ράσχωσιν ἀναλόγως πρὸς τὰς δυνάμεις
τῶν τὴν συνδρομὴν των, ἀπέδειξεν ὅτι
ὁ κόσμος ἐδῶ εἶναι πρόθυμος εἰς πᾶσαν
θυσίαν χάριν ἐνὸς εὐγενοῦς σκοποῦ.

— Τὸ ληφθὲν μέτρον ἐπεκροτήθη γε
νικῶς ὡς ἄριστον καὶ ἡ καθόλου διοργά
νωσις καὶ διεξαγωγὴ τῆς τελετῆς πλή
ρης. Ὑστέρησεν μόνον ἡ μερίμνα τῆς
Νομαρχίας ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν
σημαίων, αἵτινες ἐνωρίτατα ἀπὸ τῆς
πρωίας ἀκόμη ἐξητλήθησαν.

— Αἱ κυρία καὶ αἱ δεσποινίδες ἐν τῷ
ζήλῳ τῶν ἐξηχόντο ἀπὸ τὰς καθωρισ
μένας ζώνας τῆς δικαιοδοσίας των μετα
τιθέμεναι εἰς τὰ κυριώτερα κέντρα...

— Εἶναι ἄξια διὰ τοῦτο τῆς γενικῆς
ἐγνημοσύνης καὶ παντὸς ἐκείνου τὰ ὅ
ποια ἀμερίστως ἀναγνωρίζει εἰς αὐτὰς ἡ
Κοινωνία, ἀνακουφισθεῖσα διὰ τοῦτου
ἐκ τῆς δυσφορίας τὴν ὁποίαν ἐγέννη
σεν ὁ χορὸς.

— Τὸ ἑσπέρας ἡνοιχθῆσαν τὰ κιβώτι
α τῶν Κυριῶν ἐν τῇ Νομαρχίᾳ παρου
σία τοῦ Νομάρχου κ. Χατζηλουκά καὶ
ἐγένετο ἡ καταμέτρησις τῶν εἰσπραξέων
τὸ σύνολον τῶν ὁποίων ἀνῆλθεν εἰς τὸ
σεβαστὸν ποσὸν τῶν δύο χιλιάδων ἐκα
τὸν ὀγδοήκοντα δραχμῶν.

— Ὡς προσβλέπομεν, ὁ ὑπὲρ τῶν οἰ
κογενεῶν τῶν πεσόντων ἐν τοῖς ἱεροῖς
ἡμῶν πολέμοις, διοργανωθείς χορὸς,
δὲν ἐπέτυχεν διότι τὸ μέσον δὲν ἦτο ἀπο
λύτως συντελεστικὸν πρὸς τὸν σκοπὸν.

— Τὸν χορὸν ἀπῆλυσαν μόνον οἱ δι
οργανωταὶ του, καὶ μερικοὶ ἐκ τῶν ἐργα
τικῶν τάξεων προσελθόντες ἀπλῶς διὰ
νὰ διασκεδάσωσιν, χωρὶς ἐννοεῖται νὰ φέ
ρῳσιν ἐκεῖ καὶ τὰς γυναῖκας των.

— Εἰσπραχθῆσαν περὶ τὰς δύο γιλιὰ
δας δραχμῶν, διότι ὅλοι σχεδὸν ἐπλήρω
σαν τὰ ἀποσταλέντα αὐτοῖς εἰσιτήρια
χωρὶς νὰ συμμεδῶσιν εἰς τὸν χορὸν.

— Προσῆλθον αἱ κυρία καὶ αἱ δεσπο
ινίδες ἐκ τῶν ἐργατικῶν τάξεων, μερικὰ
καὶ ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν.

— Ἄνδρες ἦσαν ὁμοῦ καὶ ἱεροῦ καὶ
κετοῖ, διότι οἱ ἄνδρες... εἶναι ἄνδρες!

— Μοναδικὴν ἀπόλαυσιν παρέσχεν
τὸ Παρθενάγωγέον τῆς κ. Ἐλένης Μα
ζαράκη τὸ παρελθὸν Σάββατον μὲ τὴν

χορευτικὴν του ἐορτήν.

— Τοὺς ἑλληνικοὺς ἰδίως χορούς, ἐχό
ρουνται ἐξαιρετικῶς λαμπρὰ αἱ μικραὶ
μαθήτριά.

— Ὅ,τι κατορθῶναι εἰς τὸ ζήτημα αὐ
τὸ τὸ Παρθενάγωγέον τῆς κ. Μαζαρά
κη, εἶναι ὄντως ἐξαιρετικὸν καὶ σπάνιον
— Τὸ παρελθὸν Σάββατον μετεφέ
ρθησαν ἐδῶ 36 ὑπόδοι καὶ Ἀλβανοὶ κατη
γορούμενοι διὰ πολιτικὰ ἀδικήματα οἱ
τινες καὶ ἀπελύθησαν δι' ἀπαλακτικὸν
βουλεύματος τοῦ Πλημμελειοδικείου Ἰ
ωαννίνων.

— Ὁ κ. Δήμαρχος κατήγγειλε δι' ἀ
ναφορᾶς του πρὸς τὴν Νομαρχίαν ὡς τυ
πικῶς μὴ νόμιμον τὸν διορισμὸν τοῦ ἱ
ατροῦ κ. Ἀντ. Δελλαπόρτα ὡς μέλους
τοῦ Ἀδελφάτου τῶν Φ. Κ. διότι ὁ κ.
Δελλαπόρτας διατελὼν δημοτικὸς σύμ
βουλος δὲν ἠδύνατο νὰ διορισθῇ καὶ
μέλος τοῦ Ἀδελφάτου.

— Ἀθροῖς μεταθέσεις τῶν δημοσί
ων ἐντεῦθεν ὑπαλλήλων μᾶς ἔφερον ἡ ἑ
βδομάς αὐτή.

— Ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας κ.
Πλαπούτας μετατίθεται εἰς Ἀθήνας. Ὁ
πρωτοδίκης κ. Κ. Βατόπουλος εἰς Σύ
ρον καὶ ὁ παισιματοδίκης κ. Κοτσονά
νος εἰς Ἀργεῖον.

— Ὁ κ. Πλαπούτας ἀντικαθίσταται
διὰ τοῦ κ. Λαμπρίη, ὁ κ. Βατόπουλος
διὰ τοῦ κ. Δαρδούγια καὶ ὁ κ. Κοτσο
νάνος διὰ τοῦ κ. Γουλιῆ.

— Ἐορτάζει σήμερον τὴν ὀνομαστι
κὴν του ὁ ἀγαπητὸς φίλος κ. Θεόδωρος
Κοντομήχαλος ταγματάρχης, εἰς ὃν εὐχό
μεθα εἴη εὐτυχῇ.

— Ὡς ἀνηγγέλαμεν προχθὲς, ἀφίχ
θη νέος Ἑλληνικὸς θίασος, τοῦ κ. Κυ
ριακίδου εἰς ὃν προσελήφθη καὶ ὁ ἄρισ
τος ἐκ τῶν ἡθοποιῶν τοῦ ἀπελθόντος
θιάσου κ. Βεάκης.

— Πρωταγωνιστεῖ εἰς τὸν θίασον αὐ
τὸν ἡ κ. Ἐλένα Καρβάδα. Τὸ δραματι
κόν του θιάσου εἶναι πλήρως ἀπὸ ἐκ
λεπτὰ ἔργα καὶ ἰδίως δράματα τῆς νεοτέ
ρας φιλολογίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ
τὰ ἔργα τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων Με
λά καὶ Ξενοπούλου.

— Ὁ θίασος κάμνει ἐναρξιν τῶν πα
ραστάσεών του αὐριον εἰς τὸ Δημοτικὸν
καφενεῖον μὲ τὸ ἔχον ὀικογενειακὸν
δράμα τοῦ Μπριέ « Σί μ ο ν η ».

— Ὁ κ. Γεράσιμος Κεκάτος καὶ ἡ δε
σποινὴ Μαρίνα Σ. Τρωϊάνου, ἐτέλεσαν
τοὺς γάμους των εἰς Ντομάτα. Εὐχόμε
θα εὐτυχίαν.

— Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην ἀπὸ καλὸ καὶ
ὕγιενὸ νερὸ, ἂς μὴ λησμονοῦν νὰ ἀπεν
θύνωνται εἰς τὸν ἐν Ληξουρίῳ Ἰωάννην
Γαβριελάτον εἰδικὸν τεχνίτην δι' ἀρτε
σιανὰ φρόετα.

— Ὁ δρόμος ὁ ὁποῖος ὁδηγεῖ ἀπὸ τὸ
Παλιὸν Νοσοκομεῖον πρὸς τὴν Γεωρ
γικὴν Σχολὴν καὶ ὁ ὁποῖος εἶναι ἕνας ἀ
πὸ τοὺς μᾶλλον εὐρυχώρους καὶ ἀπὸ
τοὺς ὁμοιοτέρους δρόμους τῆς πόλεως,
ἔχει μεταβληθῇ εἰς ἀποθήκην ἀκαθαρσι
ῶν.

— Οἱ περιοικοὶ μαστίζονται διαρκῶς
ἀπὸ τὰ μολυσματικὰ νοσήματα τῶν ὁποι
ων ἀποκλειστικῇ ἀφορμῇ εἶναι ἡ ἄκρα
ρυπαρότης τῆς οδοῦ αὐτῆς, εἰς τὴν ὁποι
αν ποτὲ δὲν ἐφθασαν τὰ κάθρα τῆς κα
θαριότητος καὶ δὲν ἐξορίθησαν τὰ βλεμ
ματα τῆς Ἀστυνομίας.

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Αἱ τηλεγραφικαὶ εἰδήσεις
τῆς νυκτός, οὐδὲν ἄξιον λόγου
περιλαμβάνουσιν, ἐκτὸς τοῦ ὅ
τι συνεκροτήθη ὑπουργικὸν
συμβούλιον καταλήξαν εἰς τὴν
ἀπόφασιν, νὰ ἐφελκυσθῇ πάλιν
ἡ Ἑλλὰς τὴν προσοχὴν τῶν
ἀλλοτρίων, ὅτι ἐν ὅτι ἀρ
κούντως δὲ διηκολύετο τὸ
ἀποκαταστήσειν τὴν ἀπο
βερνήσεως ἂν παρείχοντο αἱ
ζητήσεις τῆς γερμανικῆς

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΖΙΖΑΝΙΟΥ